

ที่ กษ ๐๕๓๒.๑/๑๑๐๙๐

ถึง สำนักงานประมงจังหวัดทุกจังหวัด

กรมประมงขอส่งสำเนาหนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ที่ กษ ๐๒๐๓/ว๑๘๑๓ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๖ เรื่อง ขอส่งประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้าง ตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ ๑๒) มาเพื่อโปรดทราบและแจ้งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องถือปฏิบัติต่อไป รายละเอียดตาม เอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

กองตรวจราชการ

โทร. ๐ ๒๕๖๒ ๐๕๗๔

โทรสาร ๐ ๒๕๔๐ ๖๒๐๑

บันทึกข้อความ

3164

กรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
รับที่ ๒๕๖๖
วันที่ ๒๒ มี.ค. ๒๕๖๖
เวลา ๑๓.๕๖ น.
เข้าบัตร ภายนอก

ส่วนราชการ...สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กองคลัง โทร.๐ ๒๒๘๑ ๕๙๕๕ ต่อ ๑๒๐

ที่ กษ.๐๒๐๓/ว ๑๘๑๓ วันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอส่งประกาศคณะกรรมการค้ำจ้ำง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ ๑๒)

เสนอ กรมประมง

เพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติต่อไป

(นางสาววิไลลักษณ์ มุ้ยจ๊ะ)
ผู้อำนวยการกองคลัง
สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

กองตรวจราชการ
รับที่ 1879
วันที่ 23 มี.ค. 2566
เวลา 15.46

เรียน อธิบดีกรมประมง

เพื่อโปรดพิจารณาเห็นชอบต่อความเห็นของ ดชช

(นายศุภกิตติ ไสกระจำง)

เลขานุการกรม

๒๒ มี.ค. ๒๕๖๖

ดำเนินการตามเสนอ

<https://s.nioac.go.th/zjRJaz>

๒๓ มี.ค. ๒๕๖๖

(นายถาวร ทันใจ)

รองอธิบดีกรมประมง

รักษาราชการแทนอธิบดีกรมประมง

เรียน สอ.กษ. สอ.กส.

เพื่อโปรดพิจารณา

(นายศุภกิตติ ไสกระจำง)

เลขานุการกรม

๒๓ มี.ค. ๒๕๖๖

มองคุณภักตร์

แจ้ว ส.ว.ช.

(นายปรีชา พาชินใจ)

ผู้อำนวยการกองตรวจราชการ

๒๓ มี.ค. ๒๕๖๖

เรียน น.พ.

☐ เพื่อโปรดทราบ

☒ เพื่อโปรดพิจารณา

(นายปรีชา พาชินใจ)

ผู้อำนวยการกองตรวจราชการ

23 มี.ค. 2566

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ...กระทรวงแรงงาน กองเศรษฐกิจการแรงงาน โทร. ๐ ๒๒๓๒ ๑๑๓๗ - ๑๑๓๘

ที่ รง.๐๒๐๗.๕/ว๕๕๕ วันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๖

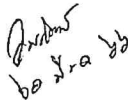
เรื่อง...ขอส่งประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ ๑๒)

เรียน ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ด้วยกระทรวงแรงงาน โดยคณะกรรมการค่าจ้างได้ออกประกาศ เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ ๑๒) ลงวันที่ ๑๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๖ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๔๐ ตอนพิเศษ ๓๒ ง ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ โดยประกาศนี้มีผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา คือ ตั้งแต่วันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๖๖ เป็นต้นไป เพื่อให้ลูกจ้างที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ และมีหนังสือรับรองว่าเป็นผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ ในแต่ละสาขาและแต่ละระดับ ได้รับค่าจ้างที่เหมาะสม เป็นธรรม สอดคล้องกับทักษะฝีมือ ความรู้ ความสามารถ และการจ้างงานในตลาดแรงงานในปัจจุบัน ตามรายละเอียดหนังสือข้างต้น

ดังนั้น เพื่อให้หน่วยงานปฏิบัติได้ถูกต้องและเป็นไปในแนวทางเดียวกัน จึงเห็นควรแจ้งเวียนหน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค เพื่อทราบและถือปฏิบัติต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และกองคลังจะได้แจ้งเวียนหน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค เพื่อทราบและถือปฏิบัติต่อไป ทั้งนี้ เป็นอำนาจของผู้อำนวยการกองคลัง ตามคำสั่งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่ ๕๕๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๘

๒๐ มี.ค. ๖๖

๒๐ มี.ค. ๖๖

(นางสาวพนิศา เปศรี)

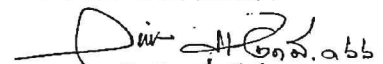
นักวิชาการพัสดุชำนาญการ

รักษาการในตำแหน่งหัวหน้ากลุ่มบริหารงานพัสดุ

ปฏิบัติราชการแทนผู้อำนวยการกองคลัง

สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ทราบ/ลงนามแล้ว

๒๐ มี.ค. ๖๖

(นางสาววิไลลักษณ์ ห้วยจั่น)

ผู้อำนวยการกองคลัง ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ที่ รง ๐๒๐๗.๕/๖๕๕๕

กระทรวงแรงงาน

ถนนมิตรไมตรี ดินแดง กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

๗ มีนาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอส่งประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ ๑๒)

เรียน ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ ๑๒)

ลงวันที่ ๑๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๖ และคำชี้แจงประกาศฯ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยกระทรวงแรงงานโดยคณะกรรมการค่าจ้างได้ออกประกาศ เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ ๑๒) ลงวันที่ ๑๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๖ ซึ่งได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๔๐ ตอนพิเศษ ๓๒ ง ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ โดยประกาศนี้มีผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา คือ ตั้งแต่วันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๖๖ เป็นต้นไป เพื่อให้ลูกจ้างที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ และมีหนังสือรับรองว่าเป็นผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ ในแต่ละสาขาอาชีพและแต่ละระดับ ได้รับค่าจ้างที่เหมาะสม เป็นธรรม สอดคล้องกับทักษะฝีมือ ความรู้ความสามารถ และการจ้างงานในตลาดแรงงานในปัจจุบัน (รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย)

ในกรณีนี้ กระทรวงแรงงานจึงขอส่งประกาศฉบับดังกล่าว มาเพื่อขอความร่วมมือหน่วยงาน ทานประชาสัมพันธ์ให้หน่วยงานในสังกัดทราบด้วย ทั้งนี้ สามารถดาวน์โหลดประกาศฯ เพิ่มเติมได้ทาง www.mol.go.th หัวข้อ อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ » อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ » ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ ๑๒) พร้อมคำชี้แจงประกาศฯ

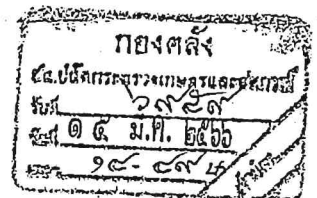
จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

นางสาว พุทธิสรา

(นางนภัสสร พุทธิสรา)

ที่ปรึกษาวิชาการแรงงาน ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงแรงงาน

สำนักงานปลัดกระทรวง

กองเศรษฐกิจการแรงงาน

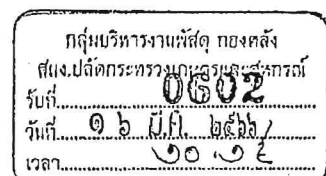
โทรศัพท์ ๐ ๒๒๓๒ ๑๑๓๗ - ๑๑๓๘

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ wco@mol.mail.go.th, minimumwage588@gmail.com

นางสาว พุทธิสรา

นางสาว พุทธิสรา

๖๖ ๖๖ ๖๖

ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง
เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ ๑๒)

ด้วยคณะกรรมการค่าจ้างชุดที่ ๒๑ ได้มีการประชุมศึกษาและพิจารณาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับอัตราค่าจ้างที่ลูกจ้างได้รับตามมาตรฐานฝีมือ และมีมติเห็นชอบเมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๕ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ รวม ๑๗ สาขา โดยใช้มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานเป็นเกณฑ์วัดค่าทักษะฝีมือ ความรู้ ความสามารถ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๙ (๔) และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ คณะกรรมการค่าจ้างจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป
ข้อ ๒ ในประกาศนี้

“มาตรฐานฝีมือ” หมายความว่า มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน

ข้อ ๓ อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือในแต่ละสาขาอาชีพและในแต่ละระดับ ให้เป็นดังนี้

(๑) สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างระบบส่งถ่ายกำลัง ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยเก้าสิบห้าบาท

(๒) สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างระบบปั๊มและวาล์ว ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยสิบห้าบาท

(๓) สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างประกอบโครงสร้างเหล็ก ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยบาท

(๔) สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างปรับ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยบาท

(๕) สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาผู้ควบคุมระบบงานเชื่อมมิก - แม็ก ด้วยหุ่นยนต์ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยยี่สิบบาท

(๖) สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างเทคนิคการตรึงและหุ่นยนต์อุตสาหกรรม ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยยี่สิบห้าบาท ระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยสามสิบห้าบาท และระดับ ๓ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละเจ็ดร้อยยี่สิบห้าบาท

(๗) สาขาอาชีพช่างเครื่องกล สาขาช่างซ่อมรถแทรกเตอร์การเกษตร ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยหกสิบห้าบาท ระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยสามสิบห้าบาท และระดับ ๓ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยยี่สิบห้าบาท

(๘) สาขาอาชีพช่างเครื่องกล สาขาพนักงานควบคุมเครื่องจักรรถดักหน้าชุดหลัง ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยแปดสิบห้าบาท

(๙) สาขาอาชีพช่างเครื่องกล สาขาพนักงานควบคุมเครื่องจักรรถชุด ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยเจ็ดสิบบาท

(๑๐) สาขาอาชีพช่างเครื่องกล สาขาพนักงานควบคุมเครื่องจักรรถลากจูง ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยห้าสิบห้าบาท

(๑๑) สาขาอาชีพช่างเครื่องกล สาขาพนักงานควบคุมเครื่องจักรรถดัก ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยยี่สิบบาท

(๑๒) สาขาอาชีพภาคบริการ สาขานักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม ไทยสลับป่วย (โภชนบำบัด) ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยบาท

(๑๓) สาขาอาชีพภาคบริการ สาขานักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม ไทยสลับป่วย (วาริบำบัด) ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยบาท

(๑๔) สาขาอาชีพภาคบริการ-สาขานักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม-ไทยสลับป่วย (สุคนธบำบัด) ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยบาท

(๑๕) สาขาอาชีพภาคบริการ สาขานักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยเจ็ดสิบห้าบาท ระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยยี่สิบห้าบาท และระดับ ๓ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยบาท

(๑๖) สาขาอาชีพภาคบริการ สาขาการเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยสามสิบบาท

(๑๗) สาขาอาชีพภาคบริการ สาขาช่างเครื่องช่วยคนพิการ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยยี่สิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยบาท

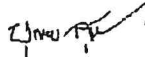
ข้อ ๔ เพื่อประโยชน์ตามข้อ ๓ (๑) ถึง (๑๗) คำว่า “วัน” หมายถึง เวลาทำงานปกติของลูกจ้าง

ข้อ ๕ นายจ้างที่ให้ลูกจ้างทำงานในตำแหน่งงานหรือลักษณะงานที่ต้องใช้ทักษะฝีมือ ความรู้ความสามารถตามมาตรฐานฝีมือในสาขาอาชีพและระดับใด ไม่ว่าจะครอบคลุมมาตรฐานฝีมือนั้นทั้งหมดหรือส่วนหนึ่งส่วนใดก็ตาม ให้นายจ้างจ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างไม่น้อยกว่าอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือในสาขาอาชีพและระดับนั้น

ข้อ ๖ ภายใต้บังคับข้อ ๕ ลูกจ้างที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือในสาขาอาชีพและระดับใดไม่ว่าก่อนหรือหลังประกาศนี้มีผลใช้บังคับ หากประสงค์จะใช้สิทธิให้ยื่นหนังสือรับรองว่าเป็นผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือในสาขาอาชีพและระดับนั้นแก่นายจ้างโดยเร็ว

เมื่อนายจ้างได้รับหนังสือรับรองตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้จ่ายค่าจ้างตามอัตราในประกาศนี้ให้แก่ลูกจ้างนับแต่วันที่ได้นหนังสือรับรองเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๖

(นายบุญชอบ สุทธมนัสวงษ์)

ปลัดกระทรวงแรงงาน

ประธานกรรมการค่าจ้าง

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๔๐ ตอนพิเศษ ๓๒ ง ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖
ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๖๖ เป็นต้นไป

คำชี้แจง
ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง
เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ ๑๒)

ตามที่คณะกรรมการค่าจ้างได้ออกประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ ๑๒) ลงวันที่ ๑๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๖ เพื่อกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาอาชีพช่างเครื่องกล และสาขาอาชีพภาคบริการ รวม ๑๗ สาขา โดยให้มีผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด ๙๐ วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป คือ ตั้งแต่วันที่ ๑๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ เป็นต้นไป ดังนั้น เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องได้มีความเข้าใจเกี่ยวกับการกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ คณะกรรมการค่าจ้างจึงขอชี้แจงให้ทราบทั่วกัน ดังนี้

๑. การกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการค่าจ้าง ซึ่งเป็นองค์กรไตรภาคีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบด้วย ผู้แทนฝ่ายนายจ้าง ผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง และผู้แทนฝ่ายรัฐบาล ฝ่ายละ ๕ คนเท่ากัน

๒. ในการพิจารณากำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ คณะกรรมการค่าจ้างได้ศึกษาและพิจารณาข้อเท็จจริงตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรา ๘๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ คือ อัตราค่าจ้างที่ลูกจ้างได้รับในแต่ละสาขาอาชีพตามมาตรฐานฝีมือที่กำหนดไว้ โดยวัดค่าทักษะฝีมือ ความรู้ และความสามารถ ซึ่งในการจัดทำอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ คณะกรรมการค่าจ้างได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือเพื่อศึกษาและจัดทำร่างอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ รวม ๑๗ สาขา โดยคณะกรรมการค่าจ้างมีมติเห็นชอบเมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๕

๓. อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ หมายถึง อัตราค่าจ้างที่คณะกรรมการค่าจ้างกำหนดขึ้นในแต่ละสาขาอาชีพ ในแต่ละสาขา และในแต่ละระดับตามมาตรฐานฝีมือ ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑

๔. มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาอาชีพช่างเครื่องกล และสาขาอาชีพภาคบริการ รวม ๑๗ สาขา สรุปได้ดังนี้

๔.๑ นิยาม ตามความในพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๕

มาตรฐานฝีมือแรงงาน หมายความว่า ข้อกำหนดทางวิชาการที่ใช้เป็นเกณฑ์วัดระดับฝีมือ ความรู้ ความสามารถ และทัศนคติในการทำงานของผู้ประกอบอาชีพในสาขาต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้

การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน หมายความว่า การทดสอบฝีมือ ความรู้ ความสามารถ และทัศนคติในการทำงานของผู้ประกอบอาชีพในสาขาต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับอนุญาตให้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน หมายความว่า ผู้ทำหน้าที่ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานให้แก่ผู้เข้ารับการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน

ผู้ประกอบการ หมายความว่า ผู้ประกอบกิจการอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือธุรกิจอย่างอื่น ทั้งที่เป็นนายจ้างและมีใช้นายจ้างของผู้รับการฝึก

นายจ้าง หมายความว่า นายจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน

ลูกจ้าง หมายความว่า ลูกจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน

นายทะเบียน หมายความว่า อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

อธิบดี หมายความว่า อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

๔.๒ คุณสมบัติผู้เข้ารับการทดสอบ และวิธีการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานฯ รายละเอียดเป็นไปตามประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานในแต่ละสาขาอาชีพ

๕. การพิจารณาของคณะกรรมการค่าจ้างขึ้นอยู่กับพื้นฐานของความเสมอภาค และรับฟังความคิดเห็นของทุกฝ่าย ผลการพิจารณาจะนำไปสู่ข้อยุติที่เป็นที่ยอมรับร่วมกันของทุกฝ่าย เพื่อให้ นายจ้างสามารถประกอบธุรกิจอยู่ได้ ลูกจ้างสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างเป็นสุข ซึ่งเมื่อศึกษาและพิจารณาข้อมูล ตามหลักเกณฑ์จะเห็นได้ว่าแต่ละสาขาอาชีพมีมาตรฐานฝีมือที่แตกต่างกัน ดังนั้น จึงเป็นการเหมาะสมที่จะกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือที่แตกต่างกันตามมาตรฐานฝีมือในแต่ละสาขาอาชีพ ในแต่ละสาขา และในแต่ละระดับนั้น ๆ

๖. อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือตามประกาศฉบับนี้ไม่มีผลบังคับใช้กับราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ นายจ้างที่จ้างลูกจ้างทำงานเกี่ยวกับงานบ้านอันมิได้มีการประกอบธุรกิจรวมอยู่ด้วย นายจ้างซึ่งจ้างลูกจ้างทำงานที่มีได้แสงหากำไรในทางเศรษฐกิจ นายจ้างที่จ้างลูกจ้างในงานบรรทุกหรือขนถ่ายสินค้าเรือเดินทะเล นายจ้างที่ตกลงจ้างผู้รับงานไปทำที่บ้าน นายจ้างที่จ้างลูกจ้างในงานเกษตรกรรมซึ่งมิได้จ้างลูกจ้างทำงานตลอดปี หรือมิได้ให้ลูกจ้างทำงานในลักษณะที่เป็นงานอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากงานเกษตรกรรม* ดังกล่าว

งานเกษตรกรรม ได้แก่

งานที่เกี่ยวกับการเพาะปลูก เช่น การทำนา ทำไร่ ทำสวน การปลูกพืช การเพาะพันธุ์ การตัด เก็บเกี่ยวพืชผล การทำนุบำรุงดินเพื่องานเพาะปลูก

งานที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ เช่น การเพาะเลี้ยงสัตว์ การขยายพันธุ์สัตว์ การจับสัตว์ การเก็บบรรดาสัตว์ทั้งปวงที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติของสัตว์

งานที่เกี่ยวกับการป่าไม้ เช่น การตัด ฟืน กาน โคน ลิด เลื่อย ผ่า ถาก ทอน ขุด ชักลากไม้ในป่า การทำสวนป่า การเก็บหาของป่า

งานที่เกี่ยวกับการทำนาเกลือสมุทร หมายถึง การให้ได้มาซึ่งเกลือโดยการนำน้ำเค็มเข้านา หรือพื้นที่ราบ ซึ่งทำเป็นคันกั้นน้ำเป็นแปลง ๆ แล้วตากให้แห้งจนตกผลึกเป็นเกลือ

งานที่เกี่ยวกับการประมงที่มีใช้การประมงทะเล เช่น การเพาะพันธุ์ การขยายพันธุ์ การเลี้ยง จับ ดัก ล่อ ทำอันตราย ฆ่า หรือเก็บสัตว์น้ำ รวมถึงการเตรียมและการซ่อมบำรุงเครื่องมือทำการประมงด้วย

๗. อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือนี้มุ่งที่จะคุ้มครองลูกจ้างที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติในแต่ละสาขาอาชีพและแต่ละระดับ ให้ได้รับค่าจ้างที่เหมาะสมและเป็นธรรม

๘. นายจ้างที่จ้างลูกจ้างตามระดับมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ ให้จ่ายค่าจ้างไม่น้อยกว่าอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือที่กำหนด ไม่ว่าลูกจ้างนั้นจะมีเชื้อชาติ สัญชาติ วัย หรือเพศใด สำหรับนายจ้างรายใดได้จ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างเท่ากับหรือสูงกว่าอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ ถือว่านายจ้างรายนั้นปฏิบัติตามกฎหมายค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือแล้ว ส่วนนายจ้างรายใดที่ยังจ่ายน้อยกว่าค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ ให้ปรับค่าจ้างให้ไม่น้อยกว่าอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ

* คำชี้แจงกระทรวงแรงงาน เรื่อง กฎกระทรวงว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานในงานเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๔๗ กระทรวงแรงงาน เดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๔๘

สรุปมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถที่สำคัญ)
และอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ รวม ๑๗ สาขา

หน่วย : บาท/วัน

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)		อัตราค่าจ้าง ไม่น้อยกว่า
๑. สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม ได้แก่		
๑.๑ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างระบบส่งถ่ายกำลัง		
ระดับ ๑ หมายถึง ช่างที่มีความรู้ทักษะพื้นฐานในด้านความปลอดภัยทั่วไปในการปฏิบัติงาน อุปกรณ์จับยึดต่าง-การใช้เครื่องมือทั่วไป (Hand Tools) การใช้เครื่องมือวัดทั่วไป (Measuring Tools) การใช้คณิตศาสตร์พื้นฐาน (บวก ลบ คูณ หาร) การหาร้อยละ และการแปลงหน่วยของมาตราวัด การอ่านแบบและสัญลักษณ์อย่างง่าย โครงสร้างและการทำงานของระบบส่งถ่ายกำลัง การตรวจสอบและการบำรุงรักษา ระบบส่งถ่ายกำลัง โดยมีผู้แนะนำหรือคอยตรวจสอบให้		๔๙๕
๑.๒ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างระบบปั๊มและวาล์ว		
ระดับ ๑ หมายถึง ช่างที่มีความรู้ทักษะพื้นฐานในด้านความปลอดภัยทั่วไปในการปฏิบัติงาน การใช้เครื่องมือวัดทั่วไป (Measuring Tools) การใช้เครื่องมือทั่วไป (Hand Tools) การใช้คณิตศาสตร์พื้นฐาน (บวก ลบ คูณ หาร) การหาร้อยละและการแปลงหน่วยของมาตราวัด การอ่านแบบและสัญลักษณ์ขั้นพื้นฐาน การจำแนกชนิดการใช้งาน ปั๊มและวาล์วรวมถึงอุปกรณ์ประกอบที่เกี่ยวข้อง การตรวจสอบและการบำรุงรักษา เบื้องต้นของระบบปั๊มและวาล์ว โดยมีผู้แนะนำหรือคอยตรวจสอบให้		๕๑๕
๑.๓ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างประกอบโครงสร้างเหล็ก		
ระดับ ๑ หมายถึง ผู้ที่มีฝีมือและความรู้พื้นฐานในการปฏิบัติงานที่ต้องมีหัวหน้างานช่วยให้คำแนะนำหรือช่วยตัดสินใจในเรื่องสำคัญเมื่อจำเป็น และมีความสามารถในการตัด ดัด พับ เจาะ เจียรระไน ตกแต่ง และประกอบงานด้วยการเชื่อมแท็ก		๕๐๐
๑.๔ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างปรับ		
ระดับ ๑ หมายถึง ผู้ที่มีฝีมือและความรู้พื้นฐานในการปฏิบัติงานที่ต้องมีหัวหน้างานช่วยให้คำแนะนำหรือช่วยตัดสินใจในเรื่องสำคัญเมื่อจำเป็น และเป็นช่างที่มีความรู้และทักษะในการใช้เครื่องมือพื้นฐาน สร้างชิ้นงานเพื่อนำไปประกอบกับชิ้นงานอื่น ๆ ตามแบบงานที่กำหนดให้และมีเกณฑ์คลาดเคลื่อนได้ไม่เกิน ± 0.20 มิลลิเมตร		๕๐๐
๑.๕ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาผู้ควบคุมระบบงานเชื่อมมิก - แม็ก ด้วยหุ่นยนต์		
ระดับ ๑ หมายถึง ช่างที่มีความรู้และความสามารถในการเตรียมความพร้อมด้านความปลอดภัยในการทำงาน สถานที่ปฏิบัติงาน การป้องกันอันตรายส่วนบุคคล หุ่นยนต์เชื่อม เครื่องเชื่อมพร้อมอุปกรณ์ประกอบ เครื่องมือที่ใช้ในการปฏิบัติงาน แก๊สปกคลุม วัสดุ อุปกรณ์จับยึดชิ้นงานและทำงานตามแบบสั่งงาน การควบคุมการเคลื่อนที่ หุ่นยนต์เชื่อม การเขียนโปรแกรม (teaching) การเรียกใช้โปรแกรมการเชื่อมงานได้ การใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ช่วยงานได้อย่างถูกต้องปลอดภัย การตรวจสอบ ข้อบกพร่องของชิ้นงาน การจัดเก็บเครื่องเชื่อมพร้อมอุปกรณ์ประกอบเครื่องมือที่ใช้ในการปฏิบัติงานและสถานที่ปฏิบัติงานได้		๕๒๐

หน่วย : บาท/วัน

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)		อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
๑.๖ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างเทคนิคและหุ่นยนต์อุตสาหกรรม		
ระดับ ๑ หมายถึง ช่างที่มีความรู้และความสามารถในการอ่านแบบ เตรียมวัสดุอุปกรณ์ ประกอบติดตั้ง และตรวจสอบการทำงานของระบบทางกล ระบบนิวแมติกส์ ระบบไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์ และการควบคุมหุ่นยนต์อุตสาหกรรมเบื้องต้น และคำนึงถึงความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน		๕๔๕
ระดับ ๒ หมายถึง ช่างที่มีความรู้และความสามารถในการอ่านแบบ เตรียมวัสดุอุปกรณ์ ประกอบ ติดตั้ง ศึกษาขั้นตอนการทำงานของเครื่องจักรและการเคลื่อนที่ของหุ่นยนต์ เขียนลำดับ ขั้นตอนการทำงานของโปรแกรม (Flowchart) กำหนดตำแหน่ง Input และ Output และตำแหน่งการเคลื่อนที่ของหุ่นยนต์ เขียนโปรแกรม และตรวจสอบความถูกต้อง ของโปรแกรมควบคุมการทำงานของเครื่องจักรโดยใช้ PLC และโปรแกรมควบคุม การทำงานของหุ่นยนต์อุตสาหกรรม และคำนึงถึงความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน		๖๓๕
ระดับ ๓ หมายถึง ช่างที่มีความรู้และความสามารถในการเขียนโปรแกรม PLC และ HMI ตามฟังก์ชันการทำงาน เขียนโปรแกรมเพื่อการตรวจสอบการทำงานของระบบ อัตโนมัติเขียนโปรแกรมเพื่อติดต่อสื่อสารของระบบอัตโนมัติ บำรุงรักษาหุ่นยนต์ อุตสาหกรรม ตรวจสอบ และแก้ไขข้อผิดพลาดของระบบอัตโนมัติทางไฟฟ้า ระบบ ทางกล และระบบการสื่อสาร และคำนึงถึงความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน		๗๑๕
๒. สาขาอาชีพช่างเครื่องกล ได้แก่		
๒.๑ สาขาอาชีพช่างเครื่องกล สาขาช่างซ่อมรถแทรกเตอร์การเกษตร		
ระดับ ๑ หมายถึง ช่างที่มีความรู้ ทักษะ ทักษะคิดและกิจนิสัยอยู่ในระดับต้น ทำหน้าที่ถอด ล้าง ตรวจสอบเบื้องต้น ประกอบ ติดตั้ง บำรุงรักษา และปฏิบัติตามคำสั่งของหัวหน้างาน		๔๖๕
ระดับ ๒ หมายถึง ช่างที่มีความรู้ ทักษะ ทักษะคิด อยู่ในระดับ ๒ สามารถตรวจวิเคราะห์หาสาเหตุ ข้อขัดข้องเบื้องต้น กำหนดงานซ่อมบำรุง ปรับตั้ง ปฏิบัติการซ่อมบำรุง สามารถใช้ เครื่องมือพิเศษได้อย่างถูกต้อง เขียนรายงาน และทำประวัติรถแทรกเตอร์การเกษตร ตามอาการที่เกิดขึ้นให้หัวหน้างานได้		๕๓๕
ระดับ ๓ หมายถึง ช่างที่มีความรู้ ทักษะ ทักษะคิดอยู่ในระดับสูง มีความชำนาญในการตรวจ วิเคราะห์หาสาเหตุข้อขัดข้องของระบบต่าง ๆ สามารถใช้เครื่องมือตรวจสอบและ วิเคราะห์ทางอิเล็กทรอนิกส์ได้ กำหนดงานบริการ งานซ่อมบำรุง ปฏิบัติงานซ่อมบำรุง ระบบต่าง ๆ ของรถแทรกเตอร์การเกษตร การจัดการด้านเอกสาร และสามารถ ถ่ายทอดความรู้ได้		๖๒๐
๒.๒ สาขาอาชีพช่างเครื่องกล สาขาพนักงานควบคุมเครื่องจักรรถดักหน้าชุดหลัง		
ระดับ ๑ หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ ในการบังคับควบคุมเครื่องจักรรถดักหน้าชุดหลัง ให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และปลอดภัย ตลอดจนการทำงานได้ตาม วัตถุประสงค์ของงาน เช่น ดัก ขุดดิน งานปรับพื้นผิวเอียง งานวางท่อได้ เคลื่อนย้าย เครื่องจักรได้ รวมถึงการซ่อมบำรุงเครื่องจักรในเบื้องต้นได้มีประสิทธิภาพสูงสุด ตามมาตรฐานที่ผู้ผลิตกำหนดไว้ และมีเจตคติที่ดีในการทำงาน		๕๘๕

หน่วย : บาท/วัน

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)		อัตราค่าจ้าง ไม่น้อยกว่า
๒.๓ สาขาอาชีพช่างเครื่องกล สาขานักงานควบคุมเครื่องจักรรถชุด		
ระดับ ๑ หมายถึง ผู้ที่มีฝีมือ ความรู้ ความสามารถ ทักษะ ในการใช้เครื่องมืออุปกรณ์ได้ดี สามารถวิเคราะห์วินิจฉัยปัญหา การตัดสินใจ รู้ขั้นตอนกระบวนการของงาน เป็นอย่างดี สามารถช่วยแนะนำงานฝีมือผู้ได้บังคับบัญชาได้ดี สามารถใช้หนังสือคู่มือ นำความรู้และทักษะมาประยุกต์ใช้กับเทคโนโลยีใหม่ได้ โดยเฉพาะการตัดสินใจ และเลือกใช้วิธีการที่เหมาะสม		๕๗๐
๒.๔ สาขาอาชีพช่างเครื่องกล สาขานักงานควบคุมเครื่องจักรรถลากจูง		
ระดับ ๑ หมายถึง ผู้ที่มีฝีมือ ความรู้ ความสามารถ ทักษะ ในการใช้เครื่องมืออุปกรณ์ได้ดี สามารถวิเคราะห์วินิจฉัยปัญหา การตัดสินใจ รู้ขั้นตอนกระบวนการของงาน เป็นอย่างดี สามารถช่วยแนะนำงานฝีมือผู้ได้บังคับบัญชาได้ดี สามารถใช้หนังสือคู่มือ นำความรู้และทักษะมาประยุกต์ใช้กับเทคโนโลยีใหม่ได้ โดยเฉพาะการตัดสินใจ และเลือกใช้วิธีการที่เหมาะสม		๕๕๕
๒.๕ สาขาอาชีพช่างเครื่องกล สาขานักงานควบคุมเครื่องจักรรถดัก		
ระดับ ๑ หมายถึง ผู้ที่มีฝีมือ ความรู้ ความสามารถ ทักษะ ในการใช้เครื่องมืออุปกรณ์ได้ดี สามารถวิเคราะห์วินิจฉัยปัญหา การตัดสินใจ รู้ขั้นตอนกระบวนการของงานเป็น อย่างดี สามารถช่วยแนะนำงานฝีมือผู้ได้บังคับบัญชาได้ดี สามารถใช้หนังสือคู่มือ นำความรู้และทักษะมาประยุกต์ใช้กับเทคโนโลยีใหม่ได้ โดยเฉพาะการตัดสินใจ และเลือกใช้วิธีการที่เหมาะสม		๕๖๐
๓. สาขาอาชีพภาคบริการ ได้แก่		
๓.๑ สาขาอาชีพภาคบริการ สาขานักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม ไทยสลับป่วย (โภชนบำบัด)		
ระดับ ๑ หมายถึง การส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม แบบพื้นฐานที่บุคคลทั่วไปสามารถดูแล ตนเอง ผู้อื่นได้ภายใต้คำแนะนำ และการสนับสนุนของผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ		๕๐๐
ระดับ ๒ หมายถึง การดูแลส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม ที่ต้องมีความรู้ ความสามารถและ ความชำนาญในระดับที่สามารถบรรเทาอาการ และให้คำแนะนำเบื้องต้นได้ ทั้งนี้ มิใช่เป็นการประกอบโรคศิลปะ		๖๐๐
๓.๒ สาขาอาชีพภาคบริการ สาขานักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม ไทยสลับป่วย (วาริบำบัด)		
ระดับ ๑ หมายถึง การส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม แบบพื้นฐานที่บุคคลทั่วไปสามารถดูแล ตนเอง ผู้อื่นได้ภายใต้คำแนะนำ และการสนับสนุนของผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ		๕๐๐
ระดับ ๒ หมายถึง การดูแลส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม ที่ต้องมีความรู้ ความสามารถและ ความชำนาญในระดับที่สามารถบรรเทาอาการเจ็บป่วยเบื้องต้น และให้ไปรักษา ตนเองต่อได้ ทั้งนี้มิใช่เป็นการประกอบโรคศิลปะ		๖๐๐
๓.๓ สาขาอาชีพภาคบริการ สาขานักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม ไทยสลับป่วย (สუნธบำบัด)		
ระดับ ๑ หมายถึง การส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม แบบพื้นฐานที่บุคคลทั่วไปสามารถดูแล ตนเอง ผู้อื่นได้ภายใต้คำแนะนำ และการสนับสนุนของผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ		๕๐๐
ระดับ ๒ หมายถึง การดูแลส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม ที่ต้องมีความรู้ ความสามารถและ ความชำนาญในระดับที่สามารถบรรเทาอาการ และให้คำแนะนำเบื้องต้นได้ ทั้งนี้ มิใช่เป็นการประกอบโรคศิลปะ		๖๐๐

หน่วย : บาท/วัน

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)		อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
๓.๔ สาขาอาชีพภาคบริการ สาขาพนักงานผสมเครื่องดื่ม		
ระดับ ๑ หมายถึง ผู้ช่วยบาร์ (Bar Helper) หมายถึง พนักงานที่เป็นผู้ช่วยงานในบาร์ โดยยังไม่มีหน้าที่ผสมเครื่องดื่มหรือเสิร์ฟเครื่องดื่ม		๔๗๕
ระดับ ๒ หมายถึง พนักงานผสมเครื่องดื่ม (Bartender) หมายถึง พนักงานที่มีหน้าที่เตรียมและผสมเครื่องดื่มขึ้นอยู่กับมาตรฐานและเทคนิคต่าง ๆ		๕๒๕
ระดับ ๓ หมายถึง หัวหน้าบาร์ (Bar Supervisor/Captain) หมายถึง หัวหน้าผู้ควบคุมดูแลพนักงานผสมเครื่องดื่ม โดยมีหน้าที่ประสานกิจกรรมทั้งหมดที่เกี่ยวกับการเตรียมและการผสมเครื่องดื่มตามที่กำหนด		๖๐๐
๓.๕ สาขาอาชีพภาคบริการ สาขาการเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย		
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ มีคุณธรรมในการทำหน้าที่ช่วยเหลือบิดา มารดา หรือครู ในการอบรมเลี้ยงดูและพัฒนาเด็กอายุต่ำกว่า ๖ ปี		๕๓๐
๓.๖ สาขาอาชีพภาคบริการ สาขาช่างเครื่องช่วยคนพิการ		
ระดับ ๑ หมายถึง ช่างที่มีความรู้ ความสามารถระดับพื้นฐาน การตัดสินใจปานกลาง มีหัวหน้างานช่วยให้คำแนะนำ หรือตัดสินใจ หรือคอยตรวจสอบในเรื่องสำคัญเมื่อจำเป็น ปฏิบัติงานด้านผลิต ประดิษฐ์ ตกแต่งและแก้ไขขาเทียมระดับได้เข้าและระดับเหนือเข้า ชนิดต่อขามาตรฐาน ซ่อมบำรุงรถนั่ง คนพิการซึ่งบำรุงเครื่องช่วยเดิน ทำอุปกรณ์พยุงสันเท้าและฝ่าเท้าสำหรับป้องกันผลกดทับที่ฝ่าเท้าสำหรับผู้ป่วยที่เป็นโรคเบาหวานและผู้ป่วยที่มีปัญหาที่เท้า		๕๒๐
ระดับ ๒ หมายถึง ช่างที่มีความรู้ ความสามารถสูง ใช้เครื่องมือ และอุปกรณ์ได้ดี การตัดสินใจสูงกว่าช่างระดับ ๑ และสามารถให้คำแนะนำช่างระดับ ๑ ได้ ปฏิบัติงานด้านผลิต ประดิษฐ์ ตกแต่ง และแก้ไขขาเทียมระดับได้เข้าและระดับเหนือเข้าชนิดต่อขามีปัญหา ซับซ้อน ทำอุปกรณ์พยุงสันเท้าและฝ่าเท้าสำหรับรักษาเท้าผู้ป่วยโรคเบาหวานและผู้ป่วยที่มีปัญหาที่เท้าชนิดที่มีผลกดทับ ซ่อมแซม บำรุงรักษาเครื่องมือพื้นฐาน เครื่องมือกล และเครื่องจักรกล และใช้เครื่องมือได้ถูกต้อง		๖๐๐

หมายเหตุ ศึกษารายละเอียดเพิ่มเติมได้ดังนี้

๑. เรื่อง มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ คุณสมบัติผู้เข้ารับการทดสอบ และวิธีการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานฯ ที่เว็บไซต์ของกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน www.dsd.go.th หรือ www.dsd.go.th/standard หรือ สอบถามได้ที่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน สำนักพัฒนามาตรฐานและทดสอบฝีมือแรงงาน กลุ่มงานกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงาน โทรศัพท์ ๐ ๒๖๔๓ ๔๔๘๗ กลุ่มงานส่งเสริมการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน โทรศัพท์ ๐ ๒๖๔๕ ๔๘๓๗

๒. เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ ที่เว็บไซต์ของกระทรวงแรงงาน www.mol.go.th หัวข้ออัตราค่าจ้างขั้นต่ำ หรือสอบถามได้ที่สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน กองเศรษฐกิจการแรงงาน สำนักงานคณะกรรมการค่าจ้าง โทรศัพท์ ๐ ๒๖๓๒ ๑๑๓๗-๓๙, ๐ ๒๖๓๒ ๑๒๔๕

จึงชี้แจงมาเพื่อทราบ และขอความร่วมมือเจ้าของสถานประกอบกิจการปฏิบัติตามประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ ๑๒) ดังกล่าวโดยทั่วกัน

กระทรวงแรงงาน
๑๐ มกราคม ๒๕๖๖

ตารางสรุปอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ 129 สาขา

ไม่มีมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติตามระดับนี้ ๑

มีมาตรฐานฝีมือฯ แต่ไม่มีการกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ เนื่องจากยังไม่มีวิธีการทดสอบ

ลำดับ	สาขาอาชีพ/กลุ่มอุตสาหกรรม(สาขา)	ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ											
		ฉบับที่ 9				ฉบับที่ 10				ฉบับที่ 11			
		มีผลใช้บังคับวันที่ 1 พ.ค. 63				มีผลใช้บังคับวันที่ 15 ก.ค. 64				มีผลใช้บังคับวันที่ 7 ก.ย. 65			
		ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4	ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4	ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4
1	1. สาขาอาชีพช่างเครื่องกล												
1.1	ช่างสีรถยนต์	440	515	585									
2	ช่างเคาะตัวถังรถยนต์	465	560	650									
3	ช่างซ่อมรถยนต์	400	490	585									
4	ช่างบำรุงรักษารถยนต์	375	440										
5	ช่างซ่อมเครื่องยนต์ดีเซล	400	490	585									
6	ช่างเครื่องปรับอากาศรถยนต์ขนาดเล็ก	400	490	585									
7	พนักงานควบคุมเครื่องจักรรถยนต์ไฟฟ้า					430							
8	พนักงานควบคุมเครื่องจักรรถยนต์เครื่องยนต์					430							
9	ช่างตั้งศูนย์และเกาะล้อรถยนต์					415							
10	ช่างซ่อมรถจักรยานยนต์					415							
11	ช่างซ่อมรถแทรกเตอร์การเกษตร												
12	พนักงานควบคุมเครื่องจักรรถยกน้ำหนักหลัง												
13	พนักงานควบคุมเครื่องจักรรถขุด												
14	พนักงานควบคุมเครื่องจักรรถลากจูง												
15	พนักงานควบคุมเครื่องจักรรถดัด												
										465	535	620	
										585			
										570			
										555			
										520			

(หน่วย : บาท ต่อ ชั่วโมง)

ลำดับ	สาขาอาชีพ/กลุ่มอุตสาหกรรม(สาขา)	ประกาศคณะกรรมการการค้า เรื่อง อัตราค่าจ้างตามกฎหมายแรงงานฝีมือ											
		ฉบับที่ 9				ฉบับที่ 10				ฉบับที่ 11			
		มีผลใช้บังคับวันที่ 1 พ.ค. 63				มีผลใช้บังคับวันที่ 15 ก.ค. 64				มีผลใช้บังคับวันที่ 7 ก.ย. 65			
		ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4	ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4	ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4
2.	สาขาอาชีพภาคบริการ												
16	2.1 ผู้ประกอบอาหารไทย	440	565										
17	2.2 พนักงานวัดไทย	485	640	795									
18	2.3 นักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม สภาวะเริ่มต้น (หัตถบำบัด)	540	715										
19	2.4 นักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม สภาวะเริ่มต้น (สวดมนต์)	595	790										
20	2.5 นักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม สภาวะเริ่มต้น (วารีบำบัด)	625	825										
21	2.6 นักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม สภาวะเริ่มต้น (โภชนบำบัด)	680	900										
22	2.7 นักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม ไทยสปีช (หัตถบำบัด)												
23	2.8 ผู้ประกอบขนมอบ												
24	2.9 พนักงานต้อนรับส่วนหน้า												
25	2.10 พนักงานแผนกบริการอาหารและเครื่องดื่มในธุรกิจโรงแรมและภัตตาคาร												
26	2.11 ช่างแต่งผมสตรี									460	575		
27	2.12 ช่างแต่งผมบุรุษ									400	505		
28	2.13 การดูแลผู้สูงอายุ									440	565		
29	2.14 นักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม ไทยสปีช (โภชนบำบัด)									440			
30	2.15 นักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม ไทยสปีช (วารีบำบัด)									440			
31	2.16 นักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม ไทยสปีช (สวดมนต์)									440			
32	2.17 พนักงานผสมเครื่องดื่ม									440			
33	2.18 การเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย									430			
34	2.19 ช่างเครื่องช่วยคนพิการ									500			
35	3. สาขาอาชีพช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์												
36	3.1 ช่างซ่อมไมโครคอมพิวเตอร์	440	550	660								500	600
37	3.2 ช่างไฟฟ้าภายในอาคาร	440	550	660								500	600
38	3.3 ช่างไฟฟ้าอุตสาหกรรม	440	550	660								500	600
39	3.4 ช่างเครื่องปรับอากาศในบ้านและการพาณิชย์ขนาดเล็ก	440	550	660								475	525
40	3.5 ช่างอิเล็กทรอนิกส์ (โทรทัศน์)	440	550	660								530	600
41	3.6 ช่างไฟฟ้าภายนอกอาคาร	440	550	660								520	600
42	3.7 ช่างโทรคมนาคม (ไมโครเวฟและการสื่อสารดาวเทียม)												
43	3.8 ช่างโปรแกรมเมอร์ (Programmable Logic Controller : PLC)												
44	3.9 ช่างไฟฟ้าสำหรับอุตสาหกรรมจัดประชุม การเดินทางเพื่อเป็นรางวัล และการแสดงสินค้า (MICE : Meetings Incentives Conventions Exhibitions)												
45	3.10 ช่างติดตั้งระบบโซลาร์เซลล์												

ลำดับ	สาขาอาชีพ/กลุ่มอุตสาหกรรม(สาขา)	ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ																
		ฉบับที่ 9				ฉบับที่ 10				ฉบับที่ 11								
		มีผลใช้บังคับวันที่ 1 พ.ค. 63				มีผลใช้บังคับวันที่ 15 ก.ค. 64				มีผลใช้บังคับวันที่ 7 ก.ย. 65								
		ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4	ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3				
4.	สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม																	
45	4.1 ช่างเขียนแบบเครื่องกลด้วยคอมพิวเตอร์	510	585	740														
46	4.2 ช่างเชื่อมแม่เหล็ก	440	550	660														
47	4.3 ช่างเชื่อมทิก	505	680	855														
48	4.4 ช่างเชื่อมท่อพอลิเอทิลีนความหนาแน่นสูง	510																
49	4.5 ช่างประกอบท่อ	440																
50	4.6 ช่างทำแม่พิมพ์ฉีดโลหะ	530																
51	4.7 ช่างกลึง									460	540	630						
52	4.8 ช่างควบคุมเครื่องกลึง CNC									470	555	675						
53	4.9 ช่างควบคุมเครื่อง Wire Cut									480								
54	4.10 ช่างเชื่อมอาร์กโลหะด้วยมือ									465	550	630						
55	1.1.1 ช่างระบบส่งกำลัง																495	
56	1.1.2 ช่างระบบเบรค																515	
57	1.1.3 ช่างประกอบโครงสร้างเหล็ก																500	
58	1.1.4 ช่างรับ																500	
59	1.1.5 ผู้ควบคุมระบบงานเชื่อมเหล็ก - แม่เหล็ก ด้วยหุ่นยนต์																520	
60	1.1.6 ช่างควบคุมการอบเหล็กและหุ่นยนต์อุตสาหกรรม																545	715
5.	สาขาอาชีพช่างก่อสร้าง																	
61	5.1 ช่างไม้ก่อสร้าง	425	545	670														
62	5.2 ช่างก่ออิฐ	380	515	645														
63	5.3 ช่างงานปูน	425	585	670														
64	5.4 ช่างอะลูมิเนียมก่อสร้าง	405	525	645														
65	5.5 ช่างหินขัด	440																
66	5.6 ช่างงานเย็บผ้า	440																
67	5.7 ช่างช่างหลังคากระเบื้องคอนกรีต	440	565	685														
68	5.8 ช่างติดตั้งถัง																450	595
69	5.9 ช่างเขียนแบบก่อสร้างด้วยคอมพิวเตอร์																645	
70	5.10 ช่างปูกระเบื้องผนังและพื้น																450	550 650
71	5.11 ช่างสีอาคาร																465	600
72	5.12 ช่างก่อและติดตั้งคอนกรีตมวลเบา																475	575

ลำดับ	สาขาอาชีพ/กลุ่มอุตสาหกรรม(สาขา)	ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ											
		ฉบับที่ 9				ฉบับที่ 10				ฉบับที่ 11			
		มีผลใช้บังคับวันที่ 1 พ.ค. 63				มีผลใช้บังคับวันที่ 15 ก.ค. 64				มีผลใช้บังคับวันที่ 7 ก.ย. 65			
		ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4	ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3		ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	มีผลใช้บังคับวันที่ 11 พ.ค. 66 ระดับ 1 ระดับ 2 ระดับ 3
6.	สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรมศิลป์												
73	6.1 ช่างเย็บ	345	410	550									
74	6.2 ช่างเครื่องประดับ (ประดับอัญมณี)	440	605	825									
75	6.3 ช่างเครื่องเรือนไม้	370	425	480									
76	6.4 ช่างบุครุภัณฑ์	355	410	465									
77	6.5 ช่างเครื่องเรือน	385	495										
78	6.6 ช่างเครื่องประดับ (รูปพรรณ)												
79	6.7 ช่างประกอบติดตั้งเฟอร์นิเจอร์												
80	6.8 ช่างฝีมือเครื่องประดับแนวบุรุษ (เทคนิคโบราณ)												
81	6.9 ช่างเครื่องถม												
7.	กลุ่มอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์												
82	7.1 พนักงานประกอบอุปกรณ์ไฟฟ้าแสงสว่าง	400	475										
83	7.2 พนักงานประกอบมอเตอร์สำหรับเครื่องใช้ไฟฟ้า	410	490										
84	7.3 ช่างเทคนิคบำรุงรักษาเครื่องจักรกลสำหรับอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์	455	540										
85	7.4 ช่างเทคนิคระบบรักษาความปลอดภัย	440	530										
8.	กลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนและอะไหล่ยานยนต์												
86	8.1 ช่างกลึงสำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์	440	530										
87	8.2 ช่างเชื่อมโลหะ-แม่สำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์	440	530										
88	8.3 ช่างเทคนิคบำรุงรักษาเครื่องจักรกลสำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์	440	530										
89	8.4 ช่างเทคนิคเครื่องกลึงอัตโนมัติสำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์	440	530										
9.	กลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์												
90	9.1 ช่างเทคนิคตัวถังสำหรับอุตสาหกรรมผลิตรถยนต์	440	530										
91	9.2 ช่างเทคนิคตัวถังและตัวถังสำหรับอุตสาหกรรมผลิตรถยนต์	440	530										
92	9.3 พนักงานประกอบชิ้นส่วนภาพผลิตภัณฑ์ยานยนต์ (ชิ้นสุดท้าย)	440	530										
93	9.4 ช่างเทคนิคเชื่อมโลหะตัวถังสำหรับอุตสาหกรรมผลิตรถยนต์	440	530										
10.	กลุ่มอุตสาหกรรมอัญมณี												
94	10.1 ช่างเจียรโลหะ	465	605										
95	10.2 ช่างหล่อเครื่องประดับ	465	605										
96	10.3 ช่างตกแต่งเครื่องประดับ	465	605										
97	10.4 ช่างฝังอัญมณีบนเครื่องประดับ	465	605										

ลำดับ	สาขาอาชีพ/กลุ่มอุตสาหกรรม(สาขา)	ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ											
		ฉบับที่ 9				ฉบับที่ 10				ฉบับที่ 11			
		มีผลใช้บังคับวันที่ 1 พ.ค. 63				มีผลใช้บังคับวันที่ 15 ก.ค. 64				มีผลใช้บังคับวันที่ 7 ก.ย. 65			
		ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4	ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3		ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ฉบับที่ 12 มีผลใช้บังคับวันที่ 11 พ.ค. 66
98	11. กลุ่มอุตสาหกรรมโลหะตัดสี	460	550										
99	11.1 นักบริหารงานช่างเครื่องกล	400	475										
100	11.2 ผู้ควบคุมรถยนต์ไฟฟ้าขนาดเล็กไม่เกิน 10 ตัน	385	465										
101	11.3 ผู้ควบคุมเครื่องจักรกล	375	455										
102	11.4 ผู้ปฏิบัติงานช่างกล												
103	12. กลุ่มอุตสาหกรรมจักรกลและโลหะการ	510	605										
104	12.1 ช่างเทคนิคเขียนแบบเครื่องกล	550	660										
105	12.2 ช่างเชื่อมโลหะสำหรับอุตสาหกรรมจักรกลและโลหะการ	495	595										
106	12.3 ช่างเทคนิคประกอบช่างกล	510	605										
107	12.4 ช่างเทคนิคประกอบช่างกล												
108	13. กลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องปรับอากาศและเครื่องทำความเย็น	440	535										
109	13.1 ช่างเชื่อมระบบท่อปรับอากาศและเครื่องทำความเย็น	425	520										
110	13.2 ช่างเทคนิคเครื่องปรับอากาศขนาดใหญ่	425	520										
111	13.3 ช่างเทคนิคซ่อมบำรุงขนาดเล็ก	410	505										
112	13.4 พนักงานประกอบเครื่องปรับอากาศ												
113	14. กลุ่มอุตสาหกรรมแม่พิมพ์	495	595										
114	14.1 ช่างเทคนิคเครื่องอัดฉีด	475	570										
115	14.2 ช่างเทคนิคเครื่องอัดฉีด	475	570										
116	14.3 ช่างเทคนิคเครื่องอัดฉีด	420	505										
117	14.4 ช่างช่างแม่พิมพ์												
118	15. กลุ่มอุตสาหกรรมเหล็ก	515	620										
119	15.1 พนักงานหลอมเหล็กเตาอาร์คไฟฟ้า	535	640										
120	15.2 พนักงานปรับแต่งน้ำเหล็กในเตาปรับน้ำเหล็ก (Ladle Furnace)	490	600										
121	15.3 พนักงานหล่อเหล็ก	470	575										
122	15.4 พนักงานควบคุมการอบเหล็ก												
123	16. กลุ่มอุตสาหกรรมพลาสติก	405	480										
124	16.1 ช่างเทคนิคเครื่องฉีดพลาสติก	405	480										
125	16.2 ช่างเทคนิคเครื่องเป่าพลาสติก	405	480										
126	16.3 ช่างเทคนิคเครื่องเป่าพลาสติก	440	515										
127	16.4 ช่างเทคนิคการซ่อมเครื่องเป่าพลาสติก												

ลำดับ	สาขาอาชีพ/กลุ่มอุตสาหกรรม(สาขา)	ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ											
		ฉบับที่ 9				ฉบับที่ 10				ฉบับที่ 11			
		มีผลใช้บังคับวันที่ 1 พ.ค. 63				มีผลใช้บังคับวันที่ 15 ก.ค. 64				มีผลใช้บังคับวันที่ 7 ก.ย. 65			
		ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4	ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 1	ระดับ 2
17. กลุ่มอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์													
122	17.1 พนักงานเตรียมวัตถุดิบสำหรับอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้จริง	350	380										
123	17.2 พนักงานผลิตชิ้นส่วนเฟอร์นิเจอร์ด้วยเครื่องจักรอัตโนมัติ	395	455										
124	17.3 พนักงานประกอบเฟอร์นิเจอร์ไม้จริง	465	415										
125	17.4 ช่างทำสีเฟอร์นิเจอร์ไม้จริง	375	415										
18. กลุ่มอุตสาหกรรมรองเท้า													
126	18.1 พนักงานตัดวาดรองเท้า	395	435										
127	18.2 พนักงานอัดพื้นรองเท้า	405	450										
128	18.3 ช่างเย็บรองเท้า	405	450										
129	18.4 พนักงานประกอบรองเท้า (เป็น)	385	415										

หมายเหตุ

- อัตราค่าจ้างตามประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ 9) ลงวันที่ 4 มีนาคม พ.ศ. 2563 มีผลใช้บังคับในวันที่ 1 พฤษภาคม 2563
- อัตราค่าจ้างตามประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ 10) ลงวันที่ 5 มกราคม พ.ศ. 2564 มีผลใช้บังคับในวันที่ 15 กรกฎาคม 2564
- อัตราค่าจ้างตามประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ 11) ลงวันที่ 11 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2565 มีผลใช้บังคับในวันที่ 7 กันยายน 2565
- อัตราค่าจ้างตามประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ 12) ลงวันที่ 10 มกราคม 2566 มีผลใช้บังคับในวันที่ 11 พฤษภาคม 2566
- สามารถดาวน์โหลดประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง ได้ทางเว็บไซต์กระทรวงแรงงาน "www.mol.go.th" หัวข้อ "อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ"

ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง
เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ ๑๒)

ด้วยคณะกรรมการค่าจ้างชุดที่ ๒๑ ได้มีการประชุมศึกษาและพิจารณาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับอัตราค่าจ้างที่ลูกจ้างได้รับตามมาตรฐานฝีมือ และมีมติเห็นชอบเมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๕ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ รวม ๑๗ สาขา โดยใช้มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานเป็นเกณฑ์วัดค่าทักษะฝีมือ ความรู้ ความสามารถ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๔ (๔) และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ คณะกรรมการค่าจ้างจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

“มาตรฐานฝีมือ” หมายความว่า มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน

ข้อ ๓ อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือในแต่ละสาขาอาชีพและในแต่ละระดับ ให้เป็นดังนี้

(๑) สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างระบบส่งถ่ายกำลัง ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยเก้าสิบห้าบาท

(๒) สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างระบบปั๊มและวาล์ว ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยสิบห้าบาท

(๓) สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างประกอบโครงสร้างเหล็ก ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยบาท

(๔) สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างปรับ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยบาท

(๕) สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาผู้ควบคุมระบบงานเชื่อมมิก - แม็ก ด้วยหุ่นยนต์ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยยี่สิบบาท

(๖) สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างเทคนิคการทอและหุ่นยนต์อุตสาหกรรม ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยยี่สิบห้าบาท ระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยสามสิบห้าบาท และระดับ ๓ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละเจ็ดร้อยสิบห้าบาท

(๗) สาขาอาชีพช่างเครื่องกล สาขาช่างซ่อมรถแทรกเตอร์การเกษตร ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยหกสิบห้าบาท ระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยสามสิบห้าบาท และระดับ ๓ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยยี่สิบบาท

(๘) สาขาอาชีพช่างเครื่องกล สาขาพนักงานควบคุมเครื่องจักรรถดักหน้าชุดหลัง ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยแปดสิบห้าบาท

(๙) สาขาอาชีพช่างเครื่องกล สาขาพนักงานควบคุมเครื่องจักรรถชุด ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยเจ็ดสิบห้าบาท

(๑๐) สาขาอาชีพช่างเครื่องกล สาขาพนักงานควบคุมเครื่องจักรรถลากจูง ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยห้าสิบห้าบาท

(๑๑) สาขาอาชีพช่างเครื่องกล สาขาพนักงานควบคุมเครื่องจักรรถดัก ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยยี่สิบห้าบาท

(๑๒) สาขาอาชีพภาคบริการ สาขานักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม ไทยสลับป่วยะ (โภชนบำบัด) ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยบาท

(๑๓) สาขาอาชีพภาคบริการ สาขานักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม ไทยสลับป่วยะ (วารีบำบัด) ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยบาท

(๑๔) สาขาอาชีพภาคบริการ สาขานักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม ไทยสลับป่วยะ (สุคนธบำบัด) ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยบาท

(๑๕) สาขาอาชีพภาคบริการ สาขาพนักงานผสมเครื่องดื่ม ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยเจ็ดสิบห้าบาท ระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยยี่สิบห้าบาท และระดับ ๓ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยบาท

(๑๖) สาขาอาชีพภาคบริการ สาขาการเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยสามสิบห้าบาท

(๑๗) สาขาอาชีพภาคบริการ สาขาช่างเครื่องช่วยคนพิการ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยยี่สิบห้าบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยบาท

ข้อ ๔ เพื่อประโยชน์ตามข้อ ๓ (๑) ถึง (๑๗) คำว่า “วัน” หมายถึง เวลาทำงานปกติของลูกจ้าง

ข้อ ๕ นายจ้างที่ให้ลูกจ้างทำงานในตำแหน่งงานหรือลักษณะงานที่ต้องใช้ทักษะฝีมือ ความรู้ ความสามารถตามมาตรฐานฝีมือในสาขาอาชีพและระดับใด ไม่ว่าจะครอบคลุมมาตรฐานฝีมือนั้นทั้งหมดหรือส่วนหนึ่งส่วนใดก็ตาม ให้นายจ้างจ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างไม่น้อยกว่าอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือในสาขาอาชีพและระดับนั้น

ข้อ ๖ ภายใต้บังคับข้อ ๕ ลูกจ้างที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือในสาขาอาชีพและระดับใด ไม่ว่าก่อนหรือหลังประกาศนี้มีผลใช้บังคับ หากประสงค์จะใช้สิทธิให้ยื่นหนังสือรับรองว่าเป็นผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือในสาขาอาชีพและระดับนั้นแก่นายจ้างโดยเร็ว

เมื่อนายจ้างได้รับหนังสือรับรองตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้จ่ายค่าจ้างตามอัตราในประกาศนี้ให้แก่ลูกจ้างนับแต่วันที่ได้หนังสือรับรองเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๖

บุญชอบ สุทธมนัสวงษ์

ปลัดกระทรวงแรงงาน

ประธานกรรมการค่าจ้าง